Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 27. oktobra 2016*

„Predhodno odločanje — Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje — Direktiva 2001/42/ES — Člen 2(a) in člen 3(2)(a) — Pojem ‚načrti in programi' — Pogoji, ki se nanašajo na postavitev vetrnih elektrarn in ki so določeni z regulativno uredbo — Določbe, ki se med drugim nanašajo na varnostne, nadzorne, sanacijske in jamstvene ukrepe ter na standarde glede ravni hrupa, opredeljene glede na namembnost območij"

V zadevi C-290/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Belgija) z odločbo z dne 2. junija 2015, ki je prispela na Sodišče 15. junija 2015, v postopku

Patrice D'Oultremont in drugi

proti

Région wallonne,

ob udeležbi

Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA),

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Prechal, sodnica, A. Rosas, sodnik, C. Toader (poročevalka), sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. aprila 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za D'Oultremont in druge J. Sambon, odvetnik,

— za Fédération de l'énergie d'origine renouvelable in alternative ASBL (EDORA) J. Sohier, S. Rodrigues, L. Levi, A. Blot in M. Chomé, odvetniki,

* Jezik postopka: francoščina.

— za belgijsko vlado J. Van Holm, M. Jacobs, S. Vanrie, agenti, ob sodelovanju P. Moëryncka, odvetnika,

— za francosko vlado D. Colas in J. Traband, agenta,

— za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, B. Koopman in J. Langer, agenti,

— za Evropsko komisijo O. Beynet in C. Hermes, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 14. julija 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(a) in člena 3(2)(a) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 157).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Patriceom D'Oultremontom in drugimi ter Région wallonne (regija Valonija) zaradi veljavnosti uredbe valonske vlade z dne 13. februarja 2014 o sektorskih pogojih v zvezi s parki vetrnih elektrarn s skupno močjo najmanj 0,5 MW, s katero je bila spremenjena uredba valonske vlade z dne 4. julija 2002 o postopku in različnih izvedbenih ukrepih dekreta z dne 11. marca 1999 o okoljskem dovoljenju in o spremembi uredbe valonske vlade z dne 4. julija 2002, ki določa seznam projektov, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ter klasificirana odlagališča in dejavnosti (*Moniteur belge* z dne 7. marca 2014, str. 20263, v nadaljevanju: uredba z dne 13. februarja 2014).

Pravni okvir

Mednarodno pravo

Konvencija o presoji čezmejnih vplivov na okolje

3 Konvencija o presoji čezmejnih vplivov na okolje, ki je bila podpisana 26. februarja 1991 v Espooju (Finska) (v nadaljevanju: Konvencija iz Espooja), je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena 24. junija 1997 in je začela veljati 10. septembra istega leta.

4 Člen 2(7) Konvencije iz Espooja določa:

„Minimalna zahteva je, da se v skladu s to konvencijo v fazi načrtovanja projekta izvedejo potrebne presoje vplivov na okolje. Stranke si v ustreznem obsegu prizadevajo uporabiti načela presoje vplivov na okolje pri ukrepih, načrtih in programih."

Protokol o strateški presoji vplivov na okolje h Konvenciji iz Espooja

5 Protokol o strateški presoji vplivov na okolje h Konvenciji iz Espooja je Komisija v imenu Evropske skupnosti podpisala 21. maja 2003 v Kijevu (Ukrajina) (v nadaljevanju: Kijevski protokol). Ta protokol je bil odobren s Sklepom Sveta 2008/871/ES z dne 20. oktobra 2008 (UL 2008, L 308, str. 33).

6 Člen 13(1) Kijevskega protokola določa:

„Vsaka pogodbenica si prizadeva zagotoviti, da se pri pripravi predlogov za oblikovanje politik in zakonodajnih predlogov, ki bodo verjetno imeli večje posledice za okolje in zdravje, ustrezno upoštevajo in vključijo okoljski in zdravstveni interesi.“

Aarhuška konvencija

7 Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti potrjena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 (UL 2005, L 124, str. 1, v nadaljevanju: Aarhuška konvencija), obravnava tudi okoljsko presojo.

8 Ta konvencija v členu 6 vsebuje predpise v zvezi z udeležbo javnosti pri odločanju o dovoljenju za dejavnosti. Člena 7 in 8 te konvencije se sklicujeta na to udeležbo pri načrtih, programih, politikah in predpisih, kot tudi drugih splošno veljavnih pravno zavezujočih normativnih aktih.

Pravo Unije

9 V uvodni izjavi 4 Direktive 2001/42 je navedeno:

„Okoljska presoja je pomembno orodje za vključevanje okoljskih vidikov v pripravljanje in sprejemanje nekaterih načrtov in programov, ki bodo verjetno imeli znatne vplive na okolje v državah članicah, ker zagotavlja, da se taki vplivi izvajanja načrtov in programov upoštevajo med njihovo pripravo in pred sprejetjem.“

10 Člen 1 te direktive, naslovljen „Cilji“, določa:

„Cilj te direktive je zagotoviti visoko raven varstva okolja in prispevati k vključevanju okoljskih vidikov v pripravljanje in sprejemanje načrtov in programov, zato da se spodbuja trajnostni razvoj, tako da se zagotovi skladno s to direktivo izvedena okoljska presoja nekaterih načrtov in programov, ki bodo verjetno znatno vplivali na okolje.“

11 Člen 2 te direktive določa:

„V tej direktivi:

(a) ‚načrti in programi‘ pomenijo načrte in programe, vključno s tistimi, ki jih sofinancira Evropska [Unija], ter vse njihove spremembe:

— ki jih pripravi in/ali sprejme organ na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni ali jih pripravi organ, sprejme pa jih parlament ali vlada v zakonodajnem postopku in

— ki so zahtevani z zakonskimi in drugimi predpisi;

(b) ‚okoljska presoja‘ pomeni pripravo okoljskega poročila, izvajanje posvetovanj, upoštevanje okoljskega poročila in izidov posvetovanj pri odločanju ter zagotovitev informacij o odločitvi skladno s členi 4 do 9;

[…]“

12 Člen 3 te direktive, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„1. Okoljska presoja v skladu s členi 4 do 9 se izvede pri načrtih in programih iz odstavkov 2 do 4, ki bodo verjetno znatno vplivali na okolje.

2. Ob upoštevanju odstavka 3 se okoljska presoja izvede za vse načrte in programe,

(a) ki so pripravljeni za kmetijstvo, gozdarstvo, ribištvo, energetiko, industrijo, promet, ravnanje z odpadki, upravljanje voda, telekomunikacije, turizem, prostorsko načrtovanje ali rabo zemljišč in ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov iz prilog I in II k Direktivi [2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL 2012, L 26, str. 1), ki je razveljavila in nadomestila Direktivo 85/337 po 17. februarju 2012]; ali

[…]

3. Pri načrtih in programih iz odstavka 2, ki določajo rabo majhnih območij na lokalni ravni, ter pri manjših spremembah načrtov in programov iz odstavka 2 je okoljska presoja potrebna le, kadar države članice ugotovijo, da bodo verjetno znatno vplivali na okolje.

4. Države članice ugotovijo, ali je verjetno, da bodo načrti in programi, ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov in ki niso načrti in programi iz odstavka 2, znatno vplivali na okolje.

[…]“

Belgijsko pravo

13 V skladu s členom 6(1), II, posebnega zakona z dne 8. avgusta 1980 o strukturnih reformah (*Moniteur belge* z dne 15. avgusta 1980, str. 9434), so regije izključno pristojne na področju varstva okolja.

14 V regiji Valonija je bila Direktiva 2001/42 delno prenesena s členi D.52 in naslednjimi, knjige I okoljskega zakonika (*Moniteur belge* z dne 9. julija 2004, str. 54654), kot izhaja iz člena D.51/1 tega zakonika.

15 V členu D.6, knjiga I, tega zakonika, so v točki 13 „načrti in programi“ opredeljeni kot „odločitve, razen tistih iz [valonskega zakonika o prostorskem načrtovanju, urbanizmu, naravni kulturni dediščini in energiji (*Moniteur belge* z dne 19. maja 1984, str. 6939, in popravek, *Moniteur belge* z dne 25. maja 1984, str. 7636)], in njihove spremembe, katerih predmet je opredeliti bodisi urejeno zaporedje načrtovanih ukrepov ali operacij za uresničitev enega ali več posebnih ciljev, povezanih s kakovostjo okolja, bodisi namembnost ali sistem varstva za eno ali več območij ali za neko lokacijo, zlasti za opredelitev okvira, v katerem je mogoče dati soglasje za izvedbo določenih dejavnosti, in ki:

a. jih pripravi in/ali sprejme organ na regionalni ali lokalni ravni ali jih pripravi organ, zato da jih sprejme parlament ali valonska vlada,

b. in so določene z dekreti, regulativnimi določbami ali upravnimi določbami.

Načrti in programi iz tega dekreta vključujejo tudi načrte in programe, ki jih sofinancira Evropska [unija].“

16 Člen 2 dekreta valonske vlade z dne 11. marca 1999 o okoljskem dovoljenju (*Moniteur belge* z dne 8. junija 1999, str. 21114, in popravek v *Moniteur belge* z dne 22. decembra 1999, str. 48280, v nadaljevanju: dekret z dne 11. marca 1999) določa, da se „s celovitim pristopom preprečevanja in zmanjševanja onesnaženja zagotovi varovanje ljudi ali okolja pred nevarnostmi, škodljivimi vplivi ali nevšečnostmi, ki jih lahko neposredno ali posredno povzroči objekt med uporabo ali po njej […]“.

17 Člen 4 tega dekreta določa:

„Vlada določi splošne, sektorske ali celostne pogoje za uresničevanje ciljev iz člena 2. Ti pogoji imajo regulativno vrednost.

[…]

Ti pogoji se lahko nanašajo zlasti na:

[…]

3. informacije, ki jih je treba redno zagotavljati organom, ki jih določi vlada in se nanašajo na:
   a. emisije objektov;
   b. ukrepe, sprejete za omejevanje vplivov na okolje;

[…]“

18 Člen 5 tega dekreta določa:

„1. Splošni pogoji se uporabljajo za vse obrate in dejavnosti.

2. Sektorski pogoji se uporabljajo za obrate in dejavnosti gospodarskega ali ozemeljskega sektorja oziroma sektorja, v katerem obstaja ali se lahko pojavi posebno tveganje.

[…]“

19 Člen 1 uredbe z dne 13. februarja 2014 določa:

„Ti sektorski pogoji se uporabljajo za parke vetrnih elektrarn s skupno močjo najmanj 0,5 MW elektrike, iz postavk 40.10.01.04.02 in 40.10.01.04.03 Priloge I k [uredbi z dne 4. julija 2002 o splošnih pogojih za uporabo objektov, na katere se nanaša dekret z dne 11. marca 1999 (*Moniteur belge* z dne 21. septembra 2002, str. 20264, in popravek *Moniteur belge* z dne 1. oktobra 2002, str. 44152)].“

20 Člen 5, poglavje III, uredbe z dne 13. februarja 2014, naslovljen „Uporaba“, določa:

„Ponoči, razen za potrebe vzdrževanja, ob vznožju ali v okolici vetrne elektrarne ne sme biti prižgana nobena svetlobna naprava.“

21 Člen 9, poglavje III, te uredbe, določa:

„Znotraj parka, vendar zunaj vetrnih elektrarn, magnetno polje, ki je povezano z delovanjem in je izmerjeno na 1,5 metra zemlje, ne sme preseči mejne vrednosti 100 mikrotesel.“

22 Člen 10, poglavje III, iste uredbe, določa:

„(1) Učinki migetajočih senc, ki nastanejo zaradi delovanja vetrnih elektrarn, so omejeni na 30 ur na leto in 30 minut na dan za celotno bivalno okolje, ki je zgrajeno oziroma ima ustrezno urbanistično dovoljenje in ki bi bilo podvrženo tem učinkom. Učinke se izračuna v skladu s pristopom ‚najbolj neugoden primer', ki je opredeljen z naslednjimi parametri:

1. sonce sije od jutra do večera (nebo je neprestano jasno);

2. vetrne elektrarne nenehno delujejo (hitrost vetra je vedno v funkcionalnem razponu vetrnih elektrarn, njihova razpoložljivost pa je 100-odstotna);

3. rotor vetrnih elektrarn je vedno obrnjen pravokotno na sončne žarke.

Upravitelj uporablja vsa razpoložljiva sredstva za zmanjšanje izpostavljenosti nastali senci, da bi upošteval te omejitve.

(2) Te omejitve ne veljajo, če senca, ki nastane zaradi delovanja objekta, ne vpliva na prebivalce znotraj njihovega bivalnega okolja. V tem primeru mora upravitelj priskrbeti dokaze z vsemi pravnimi sredstvi."

23 Oddelek 1, naslovljen „Standardi glede ravni hrupa", v poglavju V, naslovljenem „Hrup", uredbe z dne 13. februarja 2014 vsebuje med drugim člen 20, v katerem so opredeljene mejne vrednosti v zvezi z emisijami hrupa iz parka vetrnih elektrarn, in člen 21, v katerem so opredeljene mejne vrednosti zlasti ob upoštevanju tako imenovanih „urbanističnih" območij, kar pomeni geografskih območij, opredeljenih na podlagi načrta pristojnih organov glede na njihovo rabo (naseljena območja, kmetijska območja, območja gospodarske dejavnosti in druga).

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

24 Valonska vlada je 21. februarja 2013 sprejela „referenčni okvir", ki je bil nato spremenjen julija istega leta in v katerem so opredeljena priporočila glede postavitve vetrnih elektrarn v regiji Valonija. Ta instrument je bil dopolnjen z zemljevidom, katerega namen je bil zagotoviti okvir načrtovanja in izvajanja programa vetrnih elektrarn v regiji Valonija „projekt za 2020" in ki je bil poimenovan „referenčni zemljevid". V zvezi s tem zemljevidom je bilo pripravljeno okoljsko poročilo.

25 Ugotavljanje javnega mnenja je bilo organizirano 16. septembra in 30. oktobra 2013 v vseh občinah regije Valonija. Med dokumenti, ki so bili dani na voljo javnosti med tem ugotavljanjem, so bili med drugim dokumenti iz prejšnje točke te sodbe, in sicer referenčni okvir, referenčni zemljevid in poročilo o vplivih na okolje.

26 Vendar niti referenčni okvir niti referenčni zemljevid nista bila dokončno sprejeta.

27 Valonska vlada je v vmesnem času sprejela uredbo z dne 13. februarja 2014.

28 P. D'Oultremont in drugi so 6. maja 2014 pri predložitvenem sodišču, Conseil d'État (državni svet), vložili predlog za razveljavitev te uredbe. V utemeljitev predloga so se P. D'Oultremont in drugi med drugim sklicevali na neskladnost te uredbe z določbami Direktive 2001/42, ker je Région wallonne po njihovem mnenju to uredbo sprejela ne da bi bila v zvezi z njenimi določbami opravljena postopek presoje vplivov na okolje in postopek sodelovanja javnosti.

29 Région wallonne in intervenient iz postopka v glavni stvari, Fédération de l'énergie d'origine renouvelable et alternative ASBL (EDORA) (združenje za obnovljivo in alternativno energijo), menita, da je ta uredba izključena iz opredelitve „načrti in programi“ v smislu te direktive.

30 Predložitveno sodišče navaja, da ob upoštevanju navedb Sodišča v sodbi z dne 17. junija 2010, Terre wallonne in Inter-Environnement Wallonie (C-105/09 in C-110/09, EU:C:2010:355), odgovor na vprašanje, ali določbe Uredbe z dne 13. februarja 2014 pomenijo „načrte in programe“, ni očiten.

31 Po mnenju tega sodišča je posebna težava okoliščina, da so določbe te uredbe ločene od referenčnega okvira in razvrstitve področij za postavitev vetrnih elektrarn iz točke 24 te sodbe in da ta okoliščina tem določbam vsaj delno odvzame programsko vsebino v smislu določitve okvira za proizvodnjo vetrne energije.

32 V zvezi s tem uredba z dne 13. februarja 2014 ne določa „popolnega okvira“, to je sklopa usklajenih ukrepov, ki bi urejali uporabo parkov vetrnih elektrarn, za zagotovitev varstva okolja. Po mnenju predložitvenega sodišča ostaja nesporno, da je posledica upoštevanja standardov iz te uredbe, zlasti glede hrupa in učinkov migetajočih senc, ki nastanejo zaradi delovanja vetrnih elektrarn, pri izdajanju dovoljenj nujno določitev lokacije postavitve vetrnih elektrarn glede na bivalno okolje.

33 Če se sprejme opredelitev, ki jo je podal regionalni zakonodajalec v točki 13, člena D.6, knjiga I, okoljskega zakonika, pojma „načrti in programi“, od trenutka, ko so ločeni od referenčnega okvira in zbirke zemljevidov, ki določajo najboljše lokacije za postavitev vetrnih elektrarn, sektorski pogoji po mnenju tega predložitvenega sodišča ne pomenijo „progresivnega in urejenega postopka izvajanja za specifičen cilj v zvezi s kakovostjo okolja“.

34 Predložitveno sodišče ponovno trdi, da sektorski pogoji iz uredbe z dne 13. februarja 2014 ne določajo več namembnosti ali sistema varstva enega ali več območij oziroma lokacije. Vključen je celoten park vetrnih elektrarn, ne glede na izbrano lokacijo, z edinim pridržkom prilagoditve glede na raven hrupa, v zvezi z določanjem območij na ravni sektorja.

35 Predložitveno sodišče meni, da iz prilog I in II k Direktivi 2001/42, v povezavi s točko 47 sodbe z dne 17. junija 2010, Terre wallonne in Inter-Environnement Wallonie (C-105/09 in C-110/09, EU:C:2010:355), izhaja, da se načrt ali program nujno nanaša na omejeno geografsko območje, na primer na „ranljiva področja, opredeljena v okviru trajnostnega upravljanja z nitrati iz kmetijskih virov“ v smislu Direktive Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991, o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 68), na kar se je v glavnem nanašala ta sodba.

36 V teh okoliščinah je Conseil d'État (državni svet) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali člena 2(a) in 3(2)(a) Direktive [2001/42] o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje pomenita, da je treba kot ‚načrt ali program' v smislu teh določb opredeliti regulativno uredbo, ki vključuje različne določbe v zvezi s postavitvijo vetrnih elektrarn, vključno z varnostnimi, nadzornimi, sanacijskimi in jamstvenimi ukrepi ter standardi glede hrupa, opredeljenimi z vidika urbanističnih območij, to je določbe, s katerimi je določen okvir za izdajanje upravnih soglasij, ki so podlaga za pravico nosilca projekta do postavitve in uporabe obratov, za katere je treba na podlagi nacionalnega prava *ipso iure* izvesti presojo vplivov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

37 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 2(a) in člen 3(2)(a) Direktive 2001/42 razlagati tako, da regulativna uredba, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki vsebuje različne določbe v zvezi s postavitvijo vetrnih elektrarn, ki jih je treba spoštovati v okviru izdaje upravnih soglasij, ki se nanašajo na postavitev in uporabo takšnih obratov, spada pod pojem „načrti in programi“ v smislu te direktive.

38 Najprej je treba spomniti, da iz uvodne izjave 4 Direktive 2001/42 izhaja, da je okoljska presoja pomembno orodje za vključevanje okoljskih vidikov v pripravljanje in sprejemanje nekaterih načrtov in programov.

39 Dalje, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 34 sklepnih predlogov, mora biti razmejitev pojma „načrti in programi“ v primerjavi z drugimi ukrepi, ki ne spadajo na stvarno področje uporabe Direktive 2001/42/ES, usklajena s posebnim ciljem iz člena 1 te direktive, in sicer, da se izvede okoljska presoja načrtov in programov, ki bodo verjetno znatno vplivali na okolje (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2012, Inter-Environnement Wallonie in Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, točka 40 in navedena sodna praksa).

40 Vendar je treba ob upoštevanju cilja te direktive, ki je zagotavljanje visoke ravni varstva okolja, določbe, ki opredeljujejo področje uporabe te direktive, zlasti pa tiste, ki opredeljujejo akte, določene s to direktivo, razlagati široko (glej v tem smislu sodbi z dne 22. marca 2012, Inter-Environnement Bruxelles in drugi, C-567/10, EU:C:2012:159, točka 37, in z dne 10. septembra 2015, Dimos Kropias Attikis, C-473/14, EU:C:2015:582, točka 50).

41 V zvezi s členom 2(a) Direktive 2001/42, opredelitev pojma „načrti in programi“, ki jo vsebuje ta določba, določa kumulativne pogoje, ki jih po eni strani pripravljajo in/ali sprejmejo nacionalni, regionalni ali lokalni organi oziroma jih pripravi organ zato, da bi jih sprejel parlament ali vlada v zakonodajnem postopku, po drugi pa pripravo teh delovnih programov zahteva zakonska določba ali drugi predpis.

42 Iz ugotovitev predložitvenega sodišča izhaja, da je uredbo z dne 13. februarja 2014 pripravil in sprejel regionalni organ, v tem primeru valonska vlada, in da to uredbo zahtevajo določbe uredbe z dne 11. marca 1999.

43 V skladu s členom 3(2)(a) Direktive 2001/42, ob upoštevanju odstavka 3 tega člena, se okoljska presoja izvede za vse načrte in programe, ki so pripravljeni *inter alia* za energetski sektor in ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov iz prilog I in II k Direktivi 2011/92.

44 Prav tako ni sporno, da se uredba z dne 13. februarja 2014 nanaša na energetski sektor in prispeva k opredelitvi okvira za izvajanje projektov parka vetrnih elektrarn v regiji Valonija, ki so del projektov, navedenih v Prilogi II k Direktivi 2011/92.

45 Čeprav se pojem „načrti in programi“ nanaša na določeno področje, pa niti iz besedila člena 2(a) Direktive 2001/42 niti iz člena 3(2)(a) te direktive ni razvidno, da se morajo ti načrti ali programi nanašati na prostorsko ureditev danega področja. Iz besedila teh določb izhaja, da se v širšem smislu nanašajo na prostorsko načrtovanje ali načrtovanje območij na splošno.

46 Predložitveno sodišče je ugotovilo, da se uredba z dne 13. februarja 2014 nanaša na celotno ozemlje regije Valonija, mejne vrednosti, ki jih določa glede hrupa, pa so v tesni zvezi s to regijo, saj se te vrednosti določijo glede na različno rabo zadevnih geografskih območij.

47 Glede okoliščine, da uredba z dne 13. februarja 2014 ne opredeljuje zadovoljivo celotnega okvira glede sektorja vetrnih elektrarn, je treba spomniti, da mora biti preizkus meril iz člena 2(a) in člena 3(2)(a) Direktive 2001/42 za ugotovitev, ali je uredba, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, zajeta s tem pojmom, izveden glede na cilj te direktive, ki je – kot izhaja iz točke 39 te sodbe – izvedba okoljske presoje za odločitve, za katere je verjetno, da bodo znatno vplivale na okolje.

48 Poleg tega se je treba, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 55 sklepnih predlogov, izogibati mogočim strategijam za izogibanje obveznosti iz Direktive 2001/42, kar se kaže v obliki drobljenja ukrepov, s čimer se zmanjša polni učinek te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, Inter-Environnement Bruxelles in drugi, C-567/10, EU:C:2012:159, točka 30 in navedena sodna praksa).

49 Glede na ta cilj je treba navesti, da se pojem „načrti in programi“ nanaša na vsak akt, ki z opredelitvijo pravil in postopkov nadzora, ki veljajo za zadevni sektor, določa velik nabor meril in pogojev za odobritev in izvedbo enega ali več projektov, za katere je verjetno, da bodo znatno vplivali na okolje (glej v tem smislu sodbo z dne 11. septembra 2012, Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias in drugi, C-43/10, EU:C:2012:560, točka 95 in navedena sodna praksa).

50 V obravnavanem primeru je treba opozoriti, da se uredba z dne 13. februarja 2014 nanaša zlasti na tehnične standarde, načine uporabe (zlasti migetajoče sence), preprečevanje nesreč in požarov (med drugim zaustavitev vetrne elektrarne), standarde glede ravni hrupa, sanacijo lokacije in zagotovitev finančnega jamstva za vetrne elektrarne. Takšni standardi so dovolj pomembni in obsežni pri opredelitvi pogojev, ki veljajo za zadevni sektor; izbira, ki se nanaša predvsem na okoljske značilnosti teh standardov, pa mora določiti pogoje, v skladu s katerimi bodo lahko v prihodnje odobreni dejanski projekti postavitve in uporabe vetrnih elektrarn.

51 Nazadnje, na podlagi Aarhuške konvencije in Kijevskega protokola francoska vlada predlaga razlikovanje med pojmoma „načrti in programi“ in „splošna ureditev“ iz uredbe z dne 13. februarja 2014, tako da zadnjenavedeni pojem ne spada na področje uporabe Direktive 2001/42.

52 V zvezi s tem je treba po eni strani poudariti, da iz besedila člena 2(a), prva alinea, te direktive, kar potrjuje sodna praksa, navedena v točki 49 te sodbe, izhaja, da lahko pojem „načrti in programi“ zajema normativne akte, sprejete v obliki zakona ali drugega predpisa.

53 Po drugi strani, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 70 sklepnih predlogov, se Direktiva 2001/42 od Aarhuške konvencije in Kijevskega protokola razlikuje v tem, da ta direktiva ne vsebuje posebnih določb o politikah ali splošnih predpisih, ki bi potrebovali razmejitev od „načrtov in programov“.

54 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 2(a) in člen 3(2)(a) Direktive 2001/42 razlagati tako, da regulativna uredba, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki vsebuje različne določbe v zvezi s postavitvijo vetrnih elektrarn, ki jih je treba spoštovati v okviru izdaje upravnih soglasij, ki se nanašajo na postavitev in uporabo takšnih obratov, spada pod pojem „načrti in programi“ v smislu te direktive.

Stroški

55 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člen 2(a) in člen 3(2)(a) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da regulativna uredba, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki vsebuje različne določbe v zvezi s postavitvijo vetrnih elektrarn, ki jih je treba spoštovati v okviru izdaje upravnih soglasij, ki se nanašajo na postavitev in uporabo takšnih obratov, spada pod pojem „načrti in programi“ v smislu te direktive.

Podpisi